

2016. december 11.

Bálintbokor

Istentisztelet (elmúlt egyházi esztendőben elhunytakra való emlékezés)

Vasárnap címe: „Senki meg ne tévesszen titeket!”

„⁵⁴Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! ⁵⁵Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” ⁵⁶A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. ⁵⁷De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által! ⁵⁸Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” I Kor 15,54-58

Szeretett Gyülekezet!

Egy rendkívüli alkalmon lehetünk ma együtt. A mai istentiszteleten többünket legalább egy dolog összeköt, hogy megtapasztalhattuk az elmúlás, a gyász fájdalmát.

Ebben az egyházi esztendőben valakit el kellett kísérnünk, akit szerettünk, aki közel állt hozzánk, aki eddig ott volt mellettünk, s most csak az utána maradt hiányt, űrt lehet érezni. Egy nagyon különleges érzés fogja el ilyenkor az embert, eddig itt volt, most már nincs itt többé. Egy asszonnyal beszélgettem a napokban, aki az elmúlt hetekben veszítette el testvérét, azt mondta, „olyan hihetetlen, hogy soha többé nem beszélhetek vele, nem jön át hozzám, nincs többé. Hihetetlen, nem akarom elhinni.” Pedig sajnos így van. Ebben a földi életben ez az egy dolog elválasztja az embert egymástól, vannak, akik hamarabb mennek el, mint mi. Ők elmennek, mi itt maradunk...

Azért állhatok most itt előttetek, akik itt maradtatok, mert Isten üzenetét adhatom át számotokra. Beszéljek arról a Valakiről, aki az életet adja, akinek az élet és a halál a kezében van, Akinek van hatalma adni, s van hatalma elvenni. De nem is az a legfontosabb kérdés, hogy elmegy-

e, mert hiszen tudjuk, hogy mindenkinek el kell egyszer menni. Nem a legfontosabb kérdés, bár fontos, hogy mikor kell elmenni, mert ha kell, akkor menni kell. A halál nem tisztel életkort, nincs tekintettel földi életünk hosszára. Úgy gondolom, a legfontosabb kérdés ebben az emberi életben: hogyan megy el valaki ebből az életből. Isten Igéje szerint ez a legfontosabb kérdés!

Hogyan mész el ebből az életből, amikor menni kell? Van-e reménységed? Van-e bizonyosságod, vagy úgy vagy vele, ha menni kell, hát menni kell, vagy ahogy egy fiatal srác fogalmazott, „mindannyian 2-méterrel a föld alatt kötünk ki.” Ez nem reménység, ez nem bizonyosság.

Van-e reménységed, bizonyosságod arra nézve, mit tudsz válaszolni magadnak, ha fölteszed magadnak a kérdést: „Mi lesz, ha nekem is el kell innen mennem, itt kell mindent hagynom.” Mert itt kell, efelől ne legyen kétségünk. S efelől se legyen, hogy bármikor. Mi lesz

velem? Nem az a kérdés elmész-e, mikor mész el, hanem hogy hogyan mész el?

Ahhoz, hogy erre a kérdésre őszinte választ adjunk, az élet legfontosabb kérdéseit kell keresnünk, s azt, mi azokra a válasz...

A Szentírás egyértelműen beszél ezekről. Azzal a reménységgel hallgathatjuk az Ő szavát, aki kér az kap, aki keres, az talál...

Mindjárt az első ilyen: gondolkodtál-e már azon:

- egyikünk sem jelentkezett ebbe az életbe, egyikünket sem kérdeztek meg efelől, hogy szeretnénk-e élni.
- az ember legalább két részből áll, de mondhatunk hármat is: szarksz, pneuma (héber „ruach”, latin „spiritus”, angol „spirit”, német „Geist”) szellemnek, a pszükhé (héber „nefes”, latin „anima”,

angol „soul” vagy „mind”, német „Seele”) léleknek fordítjuk.

Az élet nem csak testből áll, nem csak eszünk, iszunk, alszunk, szaporodunk. Bár vannak, akiknek csak ennyi az élet. De ennél lényegesen többről szól az élet

- Mi az élet? Mi az értelme? Miért élünk ezen a földön?
- Mi a bűn?

Ezek mind életbevágó kérdések!!!

Mik azok az életbevágó kérdések? Vannak, akiknek a legfontosabb kérdése: Ki tudom-e fizetni a számlákat, a törlesztő részletet? Meddig fognak ezek emelkedni? Egészséges lesz-e valaha a gyermekem? Mikor találok munkát? stb. Ezek tudom, hogy mind-mind nagyon fontos kérdések, s ezekre is keresni kell a választ. Azonban

vannak életünknek olyan kérdései is, mely nem ezen területek kérdéseire szeretne választ adni. Pl.: Miért születtem meg? Miért élek ezen a földön? Meddig tart az életem? Mikor és miért kell elmennem, itt hagynom mindent és mindenkit? Van-e élet a halál után? Vannak olyan kérdések, melyek nem egzisztenciális kérdések, mégis az ember szeretne szíve mélyén ezekre a kérdésekre is választ kapni. Szeretett Testvérem! Milyen kérdéseid vannak? Mik azok, melyek ma nagyon nyugtalanítanak? Melyek komoly kérdések számodra. Istenhez lehet vele menni, hiszen azt mondja, hívjátok segítségül! Nem tesz kritériumokat, hogy csak ebben és ebben, csak ekkor és ekkor. Nem, azt mondja: „**Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!**” Az egyik legnagyobb örömhír, hogy lehet Őt keresni és segítségül hívni. Istent nem úgy kell elképzelni, aki a magasból irányít, megmondja a „frankót”, olyan mércét állít fel, aminek képtelenség megfelelni. Éppen Isten az, aki Jézus Krisztusban teljesen emberivé lett, aki át tudja

érezni az ember legmélyebb fájdalmát, neki minden féle emberre gondja volt: a nagyon gazdag Zákeusra, a mélységben lévő parázna samáriai asszonyra, a gyászban élő jairusi asszonyra, a tíz leprásra. Jézusnak minden féle emberre gondja volt: a szegényre és a gazdagra, az egészségesre és a betegre, a gyászolóra, az elhagyatottra, a magányosra, minden emberre. És minden típusú, személyiségű, mindenféle fájdalommal küzdő embernek tudott megoldást adni. Akkor személyesen, lelkipozói beszélgetésekben tette ezt. Ma más módon eszközzel, de van gondja minden emberre. Ezért hangzik a felszólítás: „Keressétek, hívjátok segítségül...!”

Szeretett Testvérek!

Ma még kereshető Isten. Ma még megtalálható. Ma még segítségül hívható. Ez is itt van: hívjátok segítségül őt, amíg megtalálható! Vegyük komolyan ezt a biztatást és ezt a kegyelmet.

Drága Testvérek!

Ezek az élet nagy kérdései, melyek talán bennünket, itt ülőket is foglalkoztatnak. Isten drága szavában minden instrukciót megtalálhatunk, mindenre van válasz. Isten Igéjében mindenben található útmutatást legyen az bármilyen dolog, téma. Istent a Szentírásból lehet igazán megismerni, megismerni mindazt, amit Jézus Krisztusban tett értem, érted, az emberért. Ezért ma, ha az Ő szavát halljuk, meg ne keményítsük a szívünket, ahogy tette az a fiatal ember, akivel a következő esett meg:

Egy végzős egyetemista fiú már hónapok óta kinézett magának egy sportkocsit az egyik autószalonban. Tudta, apjának nem okozna gondot, hogy megvegye neki, ezért volt olyan bátor, és ezt kérte magának ajándékba annak örömeire, hogy befejezi az egyetemet. A fiú véletlenül megtalálta az apja íróasztalán a kocsit megrendelőlapját. Nagyon megörült, hogy meg fogja kapni a kocsit, és izgatottan várta a diplomaosztó napját. Amikor végre eljött

a nagy nap, és megkapta a diplomát, édesapja behívta az irodájába, és ezt mondta: Fiam! Büszke vagyok rád, és nagyon szeretlek! Örülök, hogy ilyen jól helyt álltál az egyetemen, és most elkezdheted a nagybetűs életet. Hadd nyújtsam át sok szeretettel ezt az ajándékot – és erre egy szép díszdobozt vett elő. A fiú izgatottan kezdte el kinyitni a dobozt, és döbbenet látni, hogy egy Biblia volt benne, melybe arannyal bele volt gravírozva a neve. Nagyon mérges lett és ezt üvöltötte:

Apám! Van egy csomó pénzed és erre csak egy Bibliát vagy képes ajándékba adni !? – végül mérgében elrohant, és otthagya a Bibliát a kis díszdobozban. Évekkel később a fiú nagyon sikeres lett az üzleti életben. Volt egy jó állása, csodálatos családja és mindenki egészséges volt. Egyik nap eszébe jutott az édesapja, hogy meg kellene látogatnia, mivel már idős volt. A diplomaosztó napja óta nem látta. Miközben ezen gondolkodott, telefonon hívták és közölték vele a szomorú

hírt, hogy az édesapja meghalt. Nagyon megdöbben! Amikor elkezdte intézni a temetés körüli teendőket, elment az apja házába, mivel szüksége volt néhány hivatalos papírra. Amint belépett a házba szomorúság és megbánás fogta el. Apja iratai között keresgélve megtalálta azt a Bibliát, amit kapott tőle. Érintetlenül ott volt az asztalán, ahogy azt ő ott hagyta. Könnyes szemmel nyitotta ki, és az első oldalon a Máté 7:11 szerepelt apja kézírásával: „Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?” És ahogy olvasta ezt az ígét, a Biblia hátuljából kicsúszott egy slusszkulcs. Annak a sportkocsinak a kulcsa, amit apjától kért. A bilétáján a szalon neve, ahol átveheti, és egy megjegyzés: ”FIZETVE”.

Milyen sok alkalommal utasítjuk vissza az élet ajándékait, csak azért, mert nem abban a csomagolásban kapjuk, mint amiben elképzeltük!

Keressük Őt, hívjuk segítségül, adjuk meg a „lehetőséget”,
hogy életbevágó kérdéseinkre Ő segítségül legyen!